

Soundedit w listopadzie

Crime & The City Solution – zespół, a może raczej kolektyw muzyków, którzy pochodzą z Australii, Wielkiej Brytanii i Niemiec. Krytycy określają ich propozycje muzyczne jako alternatywne i postpunkowe. Sami muzycy, jeśli już muszą, przyznają się do inspiracji The Doors i The Birthday Party, którego członkowie grali w zespole Simona Bonneya (to z jego inicjatywy powstał Crime & The City Solution). Zespół, działający od 1977 r. przeszedł wiele wzlotów, upadków, zakrętów, zmian składu i zawieszenia działalności. Po wznowieniu aktywności, grupa nagrywa i koncertuje. Podczas sobotniego występu nie powinno zabraknąć przekrojowego repertuaru, który na pewno przypadnie do gustu fanom Nicka Cave'a.

Barry Adamson – prasa branżowa, od „Rolling Stone” począwszy, a na „Record Collector” skończywszy, pisze o nim i jego twórczości w samych superlatywach. On sam skupia się na pracy w studiu i komponowaniu. Trudno zliczyć jego branżowe sukcesy, zespoły, z którymi występował, oraz projekty, w których wziął udział. Karierę solową rozpoczął po trzyletniej współpracy z Nick Cave & The Bad Seeds. Oprócz tworzenia własnych albumów pracuje również przy muzyce filmowej. Reżyserzy z nim współpracujący twierdzą, że: „intrygująco potrafi opowiedzieć historię za pomocą muzyki”. Kompozycje Adamsona można usłyszeć w tak znanych i cenionych filmach jak: „The Last of England”, „Lost Highway”, „Natural Born Killers”, czy „The Beach”. Artysta wystąpi podczas festiwalu oraz odbierze statuetkę „Człowieka ze Złotym Uchem” przyznaną w uznaniu za „pionierskie dokonania w dziedzinie produkcji muzycznej”.

Leftfield – Scott Kirkland, muzyk szanowanego The Crystal Method, stwierdził, że Leftfield to: „najlepsza grupa grająca muzykę elektroniczną, kropka”. Leftfield to duet założony przez muzyków i producentów: Paula Daleya i Neila Barnes. Uważa się ich za pionierów takich gatunków muzycznych jak: intelligent dance music oraz progressive house. Leftfield wniósł wiele innowacji do muzyki elektronicznej, m.in. jako jeden z pierwszych połączył house z dubem i reggae, jak również występował na żywo z wokalistami, czego wcześniej podczas elektronicznych występów nie praktykowano. Leftfield miewał również problemy z prawem – ich koncerty były zbyt głośne. W grudniu br. ukaże się nowa płyta, pt.: „This Is What We Do”. Na Soundedit, jeszcze przed oficjalną premierą, będzie można wysłuchać nowego materiału. Po sierpniowym sukcesie powrotu Parady Wolności, do Łodzi przybywa kolejna legenda muzyki tanecznej!

Łódzcy wykonawcy wystąpią w czwartek 3 listopada pod hasłem: Łódź Power!

- Zawsze uważałem, że skoro Soundedit jest łódzkim festiwalem, to jego obowiązkiem jest współpracować z łódzkimi artystami. Stąd pomysł na Soundedit Spotlight, dlatego zapraszaliśmy zespoły z Łodzi. Tym razem rodzima reprezentacja ma dla siebie cały festiwalowy dzień. Grupy z miasta czterech kultur są czasem bardziej znane w Polsce niż w naszym mieście. Pora to zmienić. Łódź Power! To jest właśnie to, co poczujecie w czwartek na Soundedit – mówi Maciej Werk, dyrektor Festiwalu.

Cool Kids Of Death – w świecie przestylizowanych, nadprodukowanych i przesadzonych produktów muzycznych są rzadkością. Ich styl jest dość charakterystyczny, ale jeśli potrzebne są porównania, to dobrą wskazówką byłyby takie jak: The Strokes, Magazine, Joy Division i Bloc Party. Występy na żywo CKOD niosą ze sobą energię i entuzjizm rzadko spotykany u zespołów, które grają tak intensywnie. Przez osiem lat byli w ciągłej trasie koncertowej, dając ponad 400 koncertów w Polsce i Europie. Kiedy zadebiutowali, od razu stali się: „buntowniczym głosem polskich dwudziestoparolatków”. W 2011 r. muzycy zawiesili działalność. W 2022 r. powrócili. Ich brzmienie

pozostaje surowe, brudne i bezkompromisowe.

Mona Polaski – zespół założony w 2018 r. w Łodzi przez chłopaków, którzy muzykę pokochali na zabój. Poszukują dreszczy, jakie wywołują piosenki oraz interesują się zagadnieniem przenoszenia się w czasie za pomocą dźwięku. Grają współczesną muzykę rozrywkową, w której słychać echa nowej fali, post punka i polskiej alternatywy lat 80/90. Debiutancka płyta „Folklor”, wydana w marcu 2019 roku, została świetnie przyjęta przez dziennikarzy muzycznych oraz odbiorców na koncertach i festiwalach. Obecnie zespół kończy pracę nad swoim drugim albumem.

Salvezza – zespół muzyczny założony przez łódzkich muzyków: Witolda Munnicha, czyli Vito Vittorio (wokalistę zespołu X) oraz Grzegorza Fajngolda (znanego z zespołów: 19 wiosen, Demolka, Już Nie Żyjesz i Procesor Plus). Na płycie występują pod pseudonimami Zipolli i Donatelli. Pomysł założenia Salvezza zaistniał dzięki powstaniu Wieczorków Barokowych w łódzkim klubie DOM.

Przedstawianie publiczności kompozytorów i muzyki barokowej nie ukontentowało muzycznych podróżników. Ich droga prowadzi dalej – postanowili stworzyć własną muzykę. Tak powstała Salvezza. Zipolli napisał libretto i ułożył melodię wokalu, Donatelli skomponował muzykę, nagrał partie klawesynowe oraz organowe i zrobił orkiestrację oraz aranżacje utworów. Piosenki powstawały spontanicznie. Patos mieszał się z szarością życia i wspaniałością istnienia.

L.Stadt – w roku 2020, w samym środku pandemii, z inicjatywy łódzkiego Centrum Dialogu, powstał wyjątkowy projekt „Ptaki smutku” – koncert upamiętniający 76. rocznicę likwidacji Getta Litzmannstadt, złożony z oryginalnej muzyki zespołu L.Stadt do tekstów Jeszajahu Szpigla. Wybór literacki obejmuje utwory, które narodziły się w czasach Zagłady, wiersze i fragmenty poetyckiej prozy oraz dwie kultowe piosenki do muzyki Dawida Bajgelmana. Refleksyjno-filozoficznym dopełnieniem jest kilka wierszy napisanych już w latach późniejszych, kiedy artysta żył i tworzył w Izraelu. Autorem warstwy muzycznej widowiska jest łódzki muzyk i kompozytor, twórca formacji L.Stadt – Łukasz Lach.

Psychocukier – polski zespół rockowy założony w Łodzi w połowie lat 90. Nazwa zespołu pochodzi z filmu Brooklyn Boogie. Zespół założył Robert „Sasza” Tomaszewski w sierpniu 1996 r. W 2001 roku dołączyli do niego basista Piotr Położ i perkusista Marcin Awierianow, zawiązując występujący do dzisiaj skład. Zespół na długo przed wydaniem debiutanckiego albumu zdobył sporą, najpierw lokalną, a potem ogólnopolską popularność. Głównie za sprawą transowych, psychodelicznych występów. Muzycy wydali pięć albumów, zagrali setki koncertów, wywołali kilka skandali. Psychocukier to również dobre, nieco psychodeliczne teksty: „Ich muzyka niepojęta, W ich głowach gra, A świat wybrzusza się, By potem płaskim się stać” – to fragment z utworu „Częściowa awaria podstacji”.